

Forfatterne Ellen M. Basse og Knud Kristensen har sammen skabt nærværende opslagsværk, der, som de beskriver, kan bruges af såvel psykiatribrugeren, den pårørende, fagprofessionelle inden for psykiatriområdet og hertil også frivillige samt studerende med interesse for, eller relation til, psykiatri. Værket fungerer som et opslagsværk i den forstand, at man her kan søge svar på alskens spørgsmål i henhold til bl.a. hvad lovgivningen dikterer, rådgivning omkring klage- og erstatningsmuligheder samt, hvorledes beslutningsprocesser inden for det sociale og sundhedssystemet fungerer.

Det fremhæves, at både Ellen og Knud begge selv er pårørende, og at sidstnævnte er landsformand for foreningen bag værket, SIND. Nærværende værk er den 5. reviderede udgave, hvor det beskrives, at der er blevet opdateret i forhold til større ændringer i "alle de betydende love på området" (jfr. bagsideteksten på værket) siden den 4. udgave. Jeg har ikke selv læst de tidligere udgaver fra ende til anden, men med denne får man et ganske fyldestgørende materiale, hvor det er muligt at finde guidning i flere henseender, hvor det ellers kan være svært at orientere sig om, hvordan og hvor det er muligt at finde svar.

Værket indeholder indledningsvis en fin oversigt over, hvorledes indholdet er bygget op og hvordan, der således kan navigeres rundt. Indholdsfortegnelsen er hertil ganske detaljeret, hvilket gør det overskueligt hurtigt at skabe sig overblik over, hvor man kan lede for at finde præcis den information, man måtte søge. Dog vil jeg fremhæve, at værket bærer præg af at være et 1. oplag, da der gennemgående er flere grammatiske og sproglige fejl. Herudover kunne det klæde værket at blive finpudset med blandt andet en større nuancering af sproget og sætningsopbygningen således, at flowet i teksten bliver mindre monotont, og læseoplevelsen herved bedres.

Der skal ikke tages fejl af, at jeg finder værket yderst informativt og med et rigtig godt formål i forhold til både psykiatribrugeren såvel som dem omkring, hvad enten dette er som fagprofessionel eller privatperson. Hvor er det dejligt, at de to forfattere har kastet sig ud i så stort et projekt, som dette værk er, for netop at hjælpe og støtte under omstændigheder, hvor det kan være svært at skabe sig overblik.

Men jeg er nødsaget til at fremhæve, at jeg ved min læsning af værket oplever en uheldig tone i forhold til, at der begyndelsesvis fremføres et fokus på objektivitet, der desværre ikke holder stik værket igennem. Dette kan blandt andet mindskes ved at søge at undgå for mange konstanter som fx, at "det er", eller "man skal". I sådanne tilfælde kan der blive givet et fejlagtigt billede af, hvordan virkeligheden forholder sig, og objektiviteten samt det unikke kan således tilsløres. Hertil må jeg pointere, at man ved læsning af værket er nødsaget til at være opmærksom på, at der flere steder fremsættes en noget negativ klang rettet mod andre aktører omkring psykiatribrugere og pårørende. Her kan man savne en større grad af objektivitet, der indledningsvis loves af forfatterne og, hvilket, i min optik, ydermere bør forekomme i et værk som dette. I denne forbindelse kan jeg fremhæve et eksempel fra side 36, hvor det beskrives, at (sags)behandleren muligt er uvidende eller "ligefrem bevidst handler i strid med" reglerne og på side 365, hvor det beskrives, at "brugere opfatter ofte jobcentrene som modparter," samt at nogle tilbud er "meningsløse og i værste fald skadelige for brugerne". Dette er blot nogle af de eksempler, der kan slås ned på i værket. Disse fremstår uden saglig argumentation eller klarlægning af, hvorledes disse holdninger kommer læseren til gode. I denne henseende vil jeg anbefale at forfatterne i stedet holder sig til objektive beskrivelser, eller at forfatterne i stedet gør det klar for læseren, hvornår der er tale om deres egne erfaringer, tanker og subjektive holdninger, og således ikke fakta, såfremt de finder dette af værdi for læseren at inkludere i opslagsværket. Hvis disse punkter kunne tilrettes i værket, vil det potentielt kunne tage værket til nye højder, og værket ville i så fald få mine varmeste anbefalinger.

Af Susanne Lip, cand.psych.

